Ч. 140 Второк 24 червня (6 липня) 1897. Рік VII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостах на провинциї:

на цілий рік	зр.	2·40
на пів року	„	1·20
на чверть року	„	—·60
місячно . .	„	—·20

Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	зр.	5·40
на пів року	„	2·70
на чверть року	„	1·35
місячно . .	„	—·45

Поодиноке число 3 кр.

Революцийний рух в Індиї.

Підчас коли анґлїйска королева Віктория сбходила торжественно і величаво ювилей свого панованя, коли і репрезентанти Індиї брали участь в торжестві, щоби надати ему ще більшого блеску і звеличати пановане монархинї в котрої державі сонце нїколи не заходить — в самій Індиї дїяли ся сцени, котрі, як з одної сторони кидають дуже погане сьвітло на европейских цивілїзаторів так з другої показують, що пановане Анґлії рве ся на всїх кінцях. Подїї в Індиї кинули разяче сьвітло на торжество ювилею анґлїйскої королевої. Несправедливо було би хоч би лиш подумати, що подїям в Індиї винувата старенька монархиня. Нї, то не єї вина, то вина цїлої тої захланної Анґлії, котра де раз ступить ногою, там нищить і збиває все житє, витягаючи як той галапас найжизненнїйші соки з чужого орґанїзму для себе; то вина тої суспільности анґлїйскої, котра збиваючи величезні маєтки уважає ся володїтелькою цїлого сьвіта і в своїй бутї та здеморалїзованю не знає і не має пошановку для найсьвятїйших чувств чоловіка, з якого би він не був народу і стану та якої би він і не був віри.

В Індиї, именно же в Бомбаю а відтак і в других містах і сторонах як в Пунї, Чітпурі коло Калькути вибухла була недавно тому страшна пошесть — джума. Не дасть ся заперечити, що в случаях страшної пошести можна щось вдїяти лиш енерґічним виступленем і строгими мірами осторожности. Маси народу, особливо непросьвіщені, тратять звичайно в таких случаях голови а страх ширить пошесть ще більше, як би она власною силою ширила ся. Але й в таких случаях не лиш можна але й треба бути ще більше людяним як коли небудь инше. До одного нещастя, котре, не знати звідки взяло ся, не треба ще сьвідомо і з простих збитків або якоїсь зарозумілости додавати ще друге. Анґлїйскі власти позаводили в Індиї всюди, де проявила ся пошесть, санїтарні кордони та поустановляли санїтарні комісиї. Та на жаль ті кордони і комісиї спали на місцевих жителів як друга пошесть, під деяким взглядом може ще й страшнїйша. То показало ся особливо в Пунї і довело людий до такої розпуки, що они не знали иншої ради і збунтували ся, кинули ся на анґлїйску комісию санїтарну та войско, зранили тяжко тамошного комісаря санїтарного Ранда, а поручника Аерста убили. Ще сильнїйше проявив ся революцийний рух в Чітпурі, підгородю міста Калькути, де прийшло до битви на великі розміри, в котрій зі сторони анґлїйских властий брало участь 200 полїциянів з Калькути, один баталїон піхоти, 50 мужа бенґальскої кавалериї і 40 мужа легкої кавалериї з Калькути. Полїция мусїла зробити ужиток з карабінів і револьверів та убила або поранила богато людий — кілько? — доси ще не знати.

Подібні розрухи як в Пунї і Чітпурі проявили ся і в многих иньших сторонах Індиї і затрівожили немало Анґлію та стали ся аж причиною інтерпеляциї в анґлїйскім парляментї. Причиною розрухів в Пунї були подїї, про котрі розповідає наочний сьвідок, високо образований, індийский житель Пуни, Ґокале професор істориї в Пунї, що недавно приїхав до Льондону. Він каже так: Межи Індами і Магометанами в Пунї настало було велике обуренє, коли виконанє санїтарних розпоряджень повірено анґлїйскому войску а не індийскому, як то зроблено в Бомбаю. Як там так і тут треба було оглядати хати місцевих жителів і десінфекционувати їх. Богатші жителї на вість о тім зараз поутїкали, а лишила ся лиш сама біднота. Коли же прийшло войско, настав серед тої бідноти страшенний переполох. Хто лиш міг втїкати з Пуни, втїкав. Остали ся лиш самі такі, що дуже потерпіли від голоду, і на тих пущено войско. Не знаючи мови жителїв, не зважаючи зовсїм на звичаї і чувства людскі та релїґійні ображали они жителїв всякими можливими способами. Проти постанов комісиї санїтарної впадали вояки до кухонь та комнат призначених на молитву, занечищували страви і плювали на фіґурки представляючі індийских богів або викидали їх на улицю. Із збитків нищили і так нужденне майно бідних людий. Забирали не лиш одїж та постїль тих, що занедужали на джуму, але й розбивали скринї та забирали з них гроші і дорогоцїнні річи та палили всю знадобу. Один вояк сказав, що він то дуже любить, коли що дня дивить ся на такий огонь. Але то було ще не найгірше. Жінки витягано на улицю і там їх розбирано нїби то задля ревізиї, бо в хатї темно. Дві жінки знасилувано, з котрих одна із сорому смерть собі зробила. Люди висилали одну петицию за другою до правительства в Бомбаю, але то все не

2)

ПРИГОДИ ДОКТОРА ГОЛЬМЕСА.

Оповіданя тайного аґента.

(З анґлїйского — Конана Доіле).

(Дальше).

— А то забавна история — запримітив Гольмес, коли єго клїєнт перестав на хвильку розповідати, щоби скріпити собі свою память спорим нюхом табаки — Прошу, розповідайтеж дальше.

— В бюрі стояло кілька деревляних стільців і сосновий стіл, при котрім сидів якийсь малий чоловічок, у котрого волосе було ще більше руде, як моє. Кождому кандидатови, котрий приступав, ставив він кілька питань, а відтак на кождім винайшов щось, що робило єго нездібним до обнятя посади. Але коли наконець прийшла черга на нас, показав ся той малий чоловічок прихильнїйшим для мене, як для всїх иньших; замкнув за нами двері, щоби сам на сам поговорити з нами.

— То пан Джабез Вільзон — сказав мій помічник — він готов обняти опорожнену посаду.

— Здаєсь таки, що він дуже відповідний до того — відповів на то той чоловічок.

— Таж має всї услівя. Я ще не видів такого, котрий би мав так красне волосе як він. — Він вiступив ся трохи, перехилив голову на бік, і так вдивив ся в моє волосе, що я аж цїлий почервонів. Відтак нараз наперед, подав менї руку і поґратулював менї щиро до мого успіху.

— Ще чогось сумнївати ся, було би несправедливо — сказав він. — Але вибачайте, що ми все-таки мусимо бути осторожні. — Сказавши то вхопив мене обіруч за волосе і став так торгати, що я аж крикнув. — Вам станули сльози в очах — сказав він тогди, пускаючи мене — сего доказу досить. Мусимо бути осторожні, бо вже два рази нас змудрували, раз перукою, другий раз штучним зафарбованем. Я би міг Вам розповісти цїлу історию, яких то мішанин люди уживають до того, що Вам би аж гидко стало. — Відтак приступив ся до вікна і крикнув з цїлої сили, що посада вже обсаджена. Люди на дворі лиш зітхнули з розчарованя і розійшли ся на всї вітри, а незадовго зі всїх рудих не було більше нїкого лиш я і той урядник.

— Я — каже він — називаю ся Денкен Рос — і жию також на ласцї капіталу, який нам великодушний наш добродїй полишив. А Ви жонаті, пане Вільзон? Маєте родину?

Я відповів, що не маю нїякої.

Він на то покивав многозначно головою.

— Ой-ой! — сказав він жалуючи мене — ну, то досить зле! Шкода, шкода! Треба Вам знати, що той капітал призначений так само на то, щоби рудих було більше, як і на то, щоби они мали з чого жити. То велике нещастє, що Ви не жонаті.

— Менї аж лице потягнуло ся, пане Гольмес, бо я став вже побоювати ся, що не дістану опорожненої посади, але він щось подумав хвильку та й каже відтак до мене, що якось то буде.

— Як би то розходило ся о якогось иншого — каже він — то ся обставина була би рішучою перепоною, але хто має таке волосе на голові, як Ви, то годї з ним так строго поступати. А коли ж би Ви обняли свою нову посаду?

— Ну, то річ не так легка, бо у мене есть вже свій інтес.

— Не журіть ся, пане Вільзон! — обзиває ся на то Вінкентий Спольдінґ — я вже Вас виручу.

— В котрих же годинах мав би я приходити? — питаю.

— Від десятої до другої.

— Крам зі старими річами та заставами має вечером найбільше роботи, пане Гольмес, особливо же в четвер і пятницю вечером, перед днем виплати; отже для мене було то дуже добре заробити щось собі перед полуднем. А відтак міг я і на мого помічника спустити ся. Отже кажу: То для мене дуже добре! А якаж платня?

— Чотири фунти на тиждень.

— А робота?

— Шкода й говорити.

— Що то значить ся „шкода говорити?“

— Мусите сидїти цїлий час тут в канцеляриї або бодай бути в отсїм домі. Коли би Вас не було, то можете утратити навіть і цїлу посаду. О тім послїдна воля постановляє дуже виразно.

— Таж то всего лиш чотири години на

помогло нічого; войско анґлійске робило і дальше по свому. Коли депутация явила ся у санітарного комісаря Ранда і стала жалувати ся, він еї ще поганьбив. Так діяло ся ще в маю. Межи Індами розпочала ся тогди сильна аґітация. Праса індийска стала остро виступати против панованя Англійців в Індиї, всї образовані і бодай трохи просьвічені люди стали доказувати, що аж тогди було би добре, як би Анґлійців прогнано з краю, що тогди настав би добробит в краю; розкинено по краю множество аґітацийних книжочок і остаточно то все довело до заговору і до бунту. Революция вибухла саме тогди, коли з Індиї виїздила депутация на ювилейне торжество. В цілій Індиї настала тепер велика аґітация против Анґлиї а інтеліґенция индийска, образована вже на лад европейский, проповідує війну о независимість свого народу.

Новинки.

Львів дня 5-го липня 1897.

— **Перенесеня.** П. Намістник покликав ц. к. концеписта поліциї і управителя комісарияту поліциї в Бродах Евг. Тимовского до служби в ц. к. дирекциї поліциї у Львові, а рівночасно переніс ц. к. концеписта поліциї Ом. Бурдовича з Перемишля до Бродів, а ц. к. офіцияла поліциї Бронисл. Ґерговича з Майдану сінявского до Перемишля.

— **Є. Е. п. Президент Міністрів** гр. Казим. Бадені приїхав в пятницю в полудне до Буска, де забавив до суботи. В суботу пополудни від'їхав Є. Е. п. Президент Міністрів назад до Відня. На двірци у Львові повитав п. Президента Міністрів Є. Е. п. Намістник кн. Сангушко. Між 15 а 20 с. м. приїде гр. Бадені на двотиждневий побут до Буска, а при кінци серпня поверне імовірно ще на кілька днів до Буска.

— **Про цісарский дарунок 5000 зр. на першу поміч для Буковинців** потерпівших доносять такі близші вісти від повени: Жертву сю призначив цісар після справозданя президента краю гр. Ґоеса для тих нещасливих, котрим вода забрала або ушкодила хати. Гроші мають ужити ся на відреставроване домів а також на забезпечене берегів в найнебезпечнїйших місцях, де ріка забирає людям землю. Президент краю видав уже розпоряджения, щоби як найскорше принести поміч бездомним людям та приступити до робіт в загрожених рікою громадах.

— **Бурі.** З Снятинщини пишуть нам: Дня 2-го липня около 2 ої години з полудня ударив грім в церкву в Красноставцях, в снятиньскім повіті і ушкодив еї в кількох місцях коло бані. Именно знищив хрест в самій горі, образ Ісуса Христа по правій сторонї райских дверий, сьвічник металевий посеред церкви і стїни побічних райских дверий. Крім того вибив звиж 40 шиб. В суботу дня 2 го с. м. лютила ся в Буритинї в само полудне сильна буря з громами. Двох людий, що робили в поли, убив грім, а двох тяжко поразив. В сусїднім місточку Болшівцї убив грім також дві особи і спалив один дім. В поли наробила злива величезні шкоди. — В Самборі і околици упав дня 1-го липня великий град. В місті вибив богато шиб, а в поли понищив засіви. — В часї суботнїшної зливи ударив грім на улици Цецини в Чернівцях під ч. 36 в хату. Искра відбила ся від землї і влучила 16-лїтного Юрия Шандра, помічника сїдлярского і сильно его попарила. — В неділю і нинї рано навістила сильна злива Львів і околицю.

— **Вінчанє** п. Павла Банаха, учителя в Бучачи з панною Климентиною Скочківною, відбуде ся дня 11-го с. м. о год. 1ій в полудне в костелї парохіяльнім в Станиславові.

— **На улици** уродив ся вчера у Львові о $11^1/_2$ годинї рано здоровий і сильний хлопець, син Вікториї Б. Мати переходила як-раз попри судовий будинок, коли син захотів побачити сьвітло денне. Візвано зараз поготівлє ратункової стациї, але еї поміч була вже спізнена, бо між присутними при тій незвичайній пригодї найшла ся акушерка, що улекшила малому горожанинови прихід на сьвіт.

— **З угорскої Руси** доносять, що в Майданї, в мараморошскім комітатї, на власности учителя сїльского Сембратовича, найдено при будованю хати нафтяну криницю. Післали трохи кипячки до розбору до Пешту, а хемики орекли, що та криниця буде дуже богата; що-до якости і змісту зовсїм подібна до сандецкої великої нафтяної криницї.

— **Плякати державних зелїзниць**, що украшають стїни почекалень на двірцях зелїзниці і своїми гарними малюнками проганяють скуку дожидаючих подорожних, станутъ тепер научним средством для шкіл. Вже нераз удавали ся заряди поодиноких шкіл до міністерства зелїзниць з прошенем, щоби прислало їм такі плякати для науки школярів. Міністерство зелїзниць звернуло ся длятого до міністерства просьвіти, чи таке ужитє плякатів в школї є можливе і пожадане. Міністерство просьвіти рішило сю справу в корчсть плякатів і тепер загадує міністерство зелїзниць видавати їх в такім порядку, щоби могли бути з користию ужиті в школах.

— **Кількатонові дзвони** винайшов Американець Шабер з Рідінґа і дістав уже патент. Щоби той сам дзвін міг видавати різні тони, треба поробити в окрузї дзвона в різних відступах натята. Коли серце ударить у довший між натятими відступ, дзвін надає низький тон, а коли в коротший, дзвонить тоненько. На будуче вистане для церкви тілько один такий дзвін.

— **Пропав без вісти.** З Демидова повіта бобрецкого пишуть нам, що дня 27 червня пішов Федь, школярик, лїт 11, хлопчина білявий до лїса на ягоди і до нинїшного дня нема нїякої вісти о нїм. Коли би хто мав яку відомість про него, просить ся донести о тім властям або родичам, що остають в розпуцї.

— **Злочинний намір.** Від Дрогобича доносять, що сими днями грозила там на шляху Борислав-Дрогобич подібна катастрофа як під Коломиєю. Именно перед мостом на річцї Дережичка повідкручували якісь злочинцї 14 шріб від шин, в наслідок чого поїзд був би певне вискочив з шин. Переходячий по при зелїзницю жандарм замітив на щасте небезпечність і не допустив до нещастя. Виновники того страшного злочину вже вислїджені і сидять у слїдчій вязници.

— **В Київі** буде отворена в сїм роцї від 13-го липня до 13-го жовтня вистава сїльскої господарки. Вистава — як пишуть з України до „Зорі“ — заповідає ся лїпше як новгородска т. зв. „всеросийска“, на котру правительство дало мілїони. Доси зголосило ся на київску виставу до тисяч заграничних виставців.

Телеґрами.

Біл̆ґрад 5 липня. В містї вибрано двох радикалів; контркандидатів не ставлено нїяких.

Константинополь 5 липня. Амбасадори уреґували всї разом устно в Портї закінчене вступних робіт турецких делеґатів войскових в справі визначеня границї, щоби переговори в справі мира через то не проволїкали ся. В справі сїй відбуде ся нинї нарада міністрів. Засїдане в справі мира відбуде ся аж в слїдуючий понедїлок або второк.

день, отже менї й на гадцї не було би виходити з канцеляриї.

— Але й оправданя не принято би нїякого — сказав на то пан Денкен Рос — все одно чи би то причиною була недуга, чи якісь орудки, або що небудь иншого. Мусите конче сидїти на місци — бо инакше стратите всяке право.

— А робота?

— Робота така, що будете переписувати Encyclopaedia Britannica. Тут в отсїй шафі єсть перший том. О чорнило, пера і папір мусите самі постарати ся; ми дамо Вам лиш стіл і крісло. Чи можете вже від завтра зачати?

— Чому би нї? — відповів я.

— Отже бувайте здорові, пане Джабез Вільзон і позвольте, що ще раз поґратулюю Вам Вашого становища, якого Ви так щасливо добили ся. — Пращаючись зі мною відвів він мене аж до дверий і я пішов домів з моїм помічником. Менї то здива не сходило, що все пішло так щасливо і аж якось то менї в голові не могло помістити ся.

— Цїлий день роздумував я о тій історії, а коли настав вечер, то я якось присів тихо, бо наконець все було або якимсь злобним жартом або обманою, хоч я еї цїли не міг собі пояснити. Таж майже не хотїло ся вірити, щоби хтось робив таке завіщанє, або установляв так велику ренту, за таку марну річ як переписуванє якоїсь книжки. Вінкентий Спольдінґ, правда, робив, що міг, щоби мене якось розважити але коли я лягав спати, то й постановив собі повісити цїлу ту справу на клинок. Однакож на другий день постановив я всетаки заглянути до канцеляриї. Я купив собі фляшинку чорнила, взяв собі гусяче перо і сїм аркушів концептового паперу та пішов до Pope's Court.

— На моє диво та на радість застав я там все в порядку. Стіл вже був для мене та й Денкен Рос був також, щоби менї зачинати від букви А, і пішов собі, обіцявши, що ще загляне до мене. О другій годинї ми попращали ся, він похвалив мене за мою пильність і замкнув двері канцеляриї за мною.

— Так минав день за днем, пане Гольмес, а в соботу явив ся урядник і поклав перед мене 4 фунти штерлїнґів золотом яко платню за тиждень. Вісїм днїв опісля було так само та й в тиждень по тім також. Я що дня рано о десятій годинї приходив до роботи і виходив о 2. З часом пан Денкен Рос приходив лиш раз на день, а пізнїйше таки зовсїм не показував ся. А всеж-таки я, розуміє ся, не важив ся анї кроком вийти з хати хоч би лиш на хвильку, бо я не був того певний чи він прийде, чи нї, а посада була така добра, така догідна для мене, що я не хотів еї утратити.... Так минуло вісїм недїль. Я вже відписав був від Ab... до Attica а мав надію при пильности розпочати незадовго букву B. Я вже записав був дуже богато паперу і заповнив моєю писаниною майже цїлу одну поличку. Аж ось нараз цїлий інтерес урвав ся.

— Урвав ся?

— Так, пане Гольмес, і то нинї рано. Приходжу, як звичайно о десятій годинї, але двері замкнені на ключ, а на них цьвяшком прибита карточка. Ось она, читайте самі.

Він показав карточку як малий аркуш листового паперу, а на нїм було написано:

„Союз рудих розвязаний
9 жовтня 1890“.

Шерльок Гольмес і я на ту коротку оповістку, а відтак на засумоване лице тандитника і нас взяв такий сьміх, що ми не зважаючи на нїчо таки в голос розсьміяли ся.

— Чого тут сьміяти ся? — відозвав ся чоловік, шукаючий нашої поради а лице набігло єму кровю аж під саме его руде волосє. — Коли не знаєте иншої ради, лиш сьміяти ся з мене, то я можу піти собі до кого иншого.

— Нї, нї — відозвав ся Гольмес і потиснув на крісло, з котрого він був встав. Я би не хотів за нїяку цїну випустити сей случай з своїх рук. Від чогось так незвичайного аж лекше стає на души і тїлї; але вибачайте, цїла справа дуже сьмішна. Отже, що ви зробили, коли знайшли на дверох таку оповістку:

— Я остовпів, пане Гольмес; не знав, що робити. Звідував ся по склепах в сусїдстві, але там нїхто не знав нїчого. Наконець пішов я до завідателя каменицї, якогось книговодця, що мешкає в присподі, і звідував ся у него, що стало ся з союзом рудих. Він сказав менї, що о такім товаристві ще й не чував. Відтак спитав я его, хто єсть пан Денкен Рос. Але він того імени не знав.

— Ну — кажу — таже той пан під ч. 4.

— Що, той рудий?

— Той сам.

— Той — каже він менї — називає ся Вілєм Морріс. Він єсть адвокатом і наймав у мене комнату лиш тимчасом, доки его новий льокаль не буде готовий. Він вчера переніс ся.

— А деж би я его відшукав?

— В его бюрі. — Він лишив менї адресу: Улиця короля Едварда ч. 17 коло церкви сьв. Павла.

— Я як стій пігнав туди, пане Гольмес. Коли я там прийшов, дивлюсь, а там фабрика

Переписка зі всіми і для всіх.

А. П. в П.: Ваш „образок з житя" гарний. Хоч темат собі звичайний і в другій части сентиментальний, але видко, що маєте серце і око для штуки та умієте не зле підхопити характеристичні хвилї житя з їх поетичного боку. При тім розклад рівномірний, стиль гладкий, певний і натуральний, язик поправний і чистий, а форма показує, що маєте змисл для краси і штуки, словом — видко, що маєте талант писательский. Але не думайте, що тим хочемо вже сказати, що з Вас вже писатель. Маєте лиш талант до того і треба, щоби Ви той талант в собі дальше виробляли. Длятого радимо Вам ось що: Передовсїм пильно приглядати ся природї, підслухувати єї, підглядати; вглубляти ся в натуру і житє чоловіка; старати ся пізнавати, о скілько можна, характери поодиноких людий, шукати їх типів, а передовсїм старати ся пізнавати житє зі всїх его боків і у всїх верствах суспільности. У більшої части наших писателїв есть та хиба, що типи в їх творах за мало мають психольоґічного умотивованя і представляють блїді, невиразні характери а тим самим вказують, що писатель за мало умів вглядати в душу чоловіка. Другою хибою єсть та, що наші писателї мало що не виключно беруть собі темати із селяньского житя, підчас коли житя инших, висших кругів майже не тикають. Дасть ся се до певної міри оправдати, але пора вже вступати на иншу дорогу і именно тому треба знакомити ся з житєм всїляких кругів суспільности. Наконець радимо Вам вистерігати ся сентиментальности, держати ся природи, уникати того хоробливого напряму, в котрім деякі писателї любують ся задля ефектовности та читати як найбільше твори чужих писателїв, але добрі взірцеві. На инші питаня листовно при найблизшій нагодї. — **Зар. шк в Б.:** Одну відповідь в справі шовкових коконів ми вже одержали і подаємо єї Вам. П. Евген Якубович, ц. к. учитель при карнім заведеню в Станіславові, котрий займає ся також годівлею шовківниць доносить нам: „Випродуковані кокони треба від верхного волося обчистити, їх до 18 днїв над парою забити а по тім на сонци добре висушити і аж до місяця вересня задержати, бо до того часу нїхто їх не купує. Кокони скуповує товариство годівлї шовківниць в Празї, а адреса така: Ferdinand Kneifel, Geschäftsleiter des Seidenbau-Vereines in Prag. Mariengasse N. 25/II neu. Згодане товариство удїляє радо всїляких информаций і подає адреси. — До сих слів п. Якубовича додамо ще, що кокони убиває ся або горячою парою або в печи напаленій як на хлїб; теплота мусить бути висша як 60 степенїв. — Сподїваємо ся ще відповідий про шовківництво в Тироли і на Шлеску, а скоро їх дістанемо, дамо Вам також знати. — **Северка в Бор.:** Надмірне їджене цукру не має нїякої звязи з білими уплавами. Цукор єсть навіть важною поживою, спонукуючою жолудок до випусканя більшої скількости соку а перетворюючись поволи в молочну і маслову кислоту причиняє ся до травленя. Се нам поясняє длячого по великопаньских обідах подають цукри. Але надмірне їджене цукру стаєсь знову причиною квасів в жолудку, жги (т. зв. згаги) і инших слабостий орґанів травленя. Що же до білих уплавів, то причина сеї недуги може бути всїляка. Єсть то рід катару, котрий найчастїйше походить з перестуди, а буває або острий, (тревае коротко ,минає до 8 або 14 днїв), або упертий (хронїчний) тягне ся місяцями а часом і роками. На білі уплави западають найчастїйше малокровні, блїді, нервозні і скрофулїчні женщини. У кого сей стан єсть підкладом недуги, той мусить старати ся також рівночасно і в тім напрямі лїчити ся. Найлїпше зарадити ся завчасу лїкаря і робити то, що він прикаже. На сю недугу помагають промивки: при острім катарі з лїтної води, молока або води з вивареного льняного насїня; при хронїчнім катарі вода з паленим галуном (бере ся ложочку паленого алуну на лїтру лїтної води). Як робить ся такі промивки, сего Вам тут описувати не можемо; але коли хочете, подайте свою адресу, а дамо Вам відповідь листовно. На всякий случай, скоро би промивка не помагала, будете мусїли зарадити ся лїкаря. — **Йос. Шер. в Лис.:** Ваш льос не витягнений анї при послїднім тягненю анї давнїйше. — **М. Д в Ю.:** Відповідий в правних справах не можемо давати, бо за се міг би нас хтось потягнути до одвічальности (позивати о покутне писарство). Можемо длятого відповісти лиш на перше питанє: Дяки не мають нїгде сталої, законами визначеної платнї; приняте дяка і визначенє єму платнї зависить від спільної умови і згоди зі сьвящеником і громадою. Що зробити в такім случаю, коли-б сьвященик хотів приняти дяка, а громада противилась або навідворот, коли-б громада хотїла, а сьвященик противив ся, на то не знаємо иншої відповіди як хиба ту: нехай завсїгди буде згода сьвященика з громадою, а громади зі сьвящеником. — **П. Пр. в Тяз.:** Відповідь дамо пізнїйше, бо насамперед мусимо самі поінформувати ся. Шукайте в пізнїйших переписках.

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок анї карт кореспонденцийних до відповіди).

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Урядова Gazeta Lwowska оголошує розписанє оферт для достави шутру з каменя товченого і рафованого, котрий в роцї 1898 ц. к. Дирекция зелїзниць держ. буде потребувати. Оферти споряджені на відповідних друках можна вносити найпізнїйше до 12 серпня с. р. до 12 год. в полуднє до ц. к. Дирекциї зелїзниць держ. у Львові.

— **Книгарня наукового тов. Ім. Шевченка** у Львові, улиця Академічна ч. 8. продає слїдуючі книжкі: Вас. Чайченко. Під хмарним небом, поезиї часть I, 1 зр., Книга казок, поезиї часть II, 60 кр., Твори прозаїчні ч. I. 80 кр., ч. II. кр., ч. III. 80 кр. — Записки Товариства имени Шевченка ч. I, II, III, IV. по 1 зр.— Тарас Шевченко. „Кобзар" 2 томи 4·50 зр., з пересилкою 5 зр. — Павло Граб. Збірник поезий ч. I. 20 кр., З чужого поля. Переклади 20 кр. — Іван Сурик. Твори, з московского 10 кр. — Олекс. Колесса. Шевченко і Міцкевич 1 зр. — Герінґ-Герасимович. Що то є господарність 30 кр. — Шевченко з бандурою над Днїпром 25 кр. — Осип Маковей: Поезиї ч. I. 20 кр. — Михайло Старицкий. В темнотї драма 20 кр. — Юлий Верне. Подорож довкола землї 50 кр. — Молитвенник народний (фонетичний) 15 кр. — Марко Кропивницкий. Титарівна, драма 20 кр. — Василь Щурат. Замітки до Черцня Шевченка 10 кр., Чернера республика на Афонї 10 кр., Пісня про Роляндa 50 кр. — Школиченко, Між народ, повість, 20 кр. — Митро Олелькович. Писаня українські 10 кр. — Василь Кулик, Писання 10 кр.

— **Звістна фірма пп. Михайла Спожарского і Сина** постарала ся о листовий папір з гарним портретом Тараса Шевченка (клїш зроблений за границею). Коробка того листового папару враз з кувертами продає ся в склепі пп. Спожарских (в камениці „Просьвіти") по цїнї від 40 кр. до 1 зр. 50 кр.

— **Лїтоґрафія Інститута Ставропигійского** під зарядом І. Стефаньского у Львові ул. Бляхарска ч. 9, виготовлює візитові білєти, а то: 100 штук по цїнї 1 зр., з почтовою пересилкою 1 зр. 10 кр. — і всякі лїтоґрафічні роботи по дуже умірениій цїнї.

Надіслане.

Яко добру і певну льокацию

поручаємо:

$4^1/_2$ прц. листи гіпотечні,
4 прц. листи гіпотечні коронові,
5 прц. листи гіпот. преміовані,
4 прц. листи тов. кредит. земск.,
$4^1/_2$ прц. листи банку краєвого,
5 прц. облїґациї банку краєвого,
4 прц. позичку краєву,
4 прц. облїґациї пропінацийні,
і всїлякі ренти державні.

Папери ті продаємо і купуємо по найдокладнїйшім дневнім курсї.

Контора виміни

ц. к. упр. галиц. акц. Банку гіпотечного

Контора виміни і відділ депозитовий перенесений до льокалю партерового в будинку банковім. 6

ґумових папчіх і нїхто анї не чув о якімсь Вілемі Моррісї або Денкенї Росї.

— Щож Ви відтак зробили? — спитав Гольмес.

— Я вернув на саско-кобурґский сквер домів і поспитав о раду мого помічника. Але той не знав, як менї порадити. Казав лиш, що як би я зачекав, то певно би довідав ся щось листовно. Але менї, пане Гольмес, було того за мало, от і я довідав ся, що Ви такі добрі і даєте бідним людем в потребі раду, та й простїсенько прийшов до Вас.

— То й добре зробили — сказав на то Гольмес. — Ваша історія дуже дивна і я з найбільшою охотою возьму ся до неї. З Вашого сповіданя здогадую ся, що цїла справа може мати важнїйші наслїдки, як би то на перший погляд здавало ся.

— Досить важні — сказав пан Джабез Вільзон. Я преці стратив по 4 фунтів тиждневo.

— Що-до Вас особисто — запримітив Гольмес, — то Ви не конче маєте причину бути невдоволеними сим дивним союзом. Коли не помиляю ся, то Ви стали через него о трийцять фунтів штерлїнґів богатшими, поминувши вже то основне знанє, якого Ви набрали ся переписуючи научний словар почавши від букви А. Отже Ви не стратили нїчого через тих людий.

— Нї, пане Гольмес. Але все-таки я би хотів знати що в тім єсть, хотів би знати, що то за люди і чому они менї такого збитка зробили — коли то збиток. Той жарт коштував їх дорого, коштував їх трийцять і два фунтів готівкою.

Будемо старати ся роз'яснити Вам сю точку. Але насамперед ще кілька питань, пане Вільзон: Той Ваш помічник, що перший звернув Вашу увагу на оповістку — як довго був він тогди у Вас?

— Тогди може місяць.

— Як же він дістав ся до Вас?

— Через оповістку в ґазетї.

— Чи він лиш сам один зголосив ся?

— Нї, було їх з десяток.

— А чомуж Ви єго вибрали?

— Бо він був зручний і не богато жадав.

— Половину платнї — може не так?

— Та так.

— Як він виглядає той Вінкентий Спольдінґ?

— Він малий, присадкуватий, держить ся дуже просто, і не має заросту, хоч єму буде вже яких трийцять лїт. На чолї має білу близну.

Гольмес став чогось таки дуже неспокійний і ледви вже міг всидїти на своім кріслї. — Я то собі зараз погадав — сказав він. А Ви не виділи коли, чи не має він проколені уха, як би до того, щоби можна в них ковтки повісити?

— Має. Він казав менї, що якась циганка їх єму проколола, коли він був ще малим хлопцем.

— Гм.... сказав на то Гольмес і призадумав ся глубоко. — Чи Він ще у Вас.

— Та єсть; от я лише що з ним розійшов ся.

— А чи він Вам підчас Вашої неприсутности все добре залагоджував?

— Розумним годї з того бути. З рана не богато роботи.

— Досить, пане Вільзон. Може я Вам в найблизших часах скажу о тїй цїлій справі. Нинї субота. Може до понедїлка будемо могли чогось дійти. (Дальше буде.)

За редакцию відповідає [illegible]

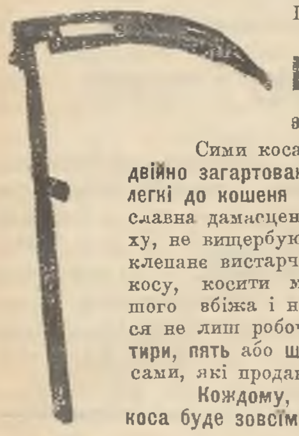
2

Поручає ся

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

Е. ПАТРАХ і ПОЛІСЮК в Стрию

давнійше **Л. І. Патрах**

Правдиві стрийскі коси суть лиш ті, на котрих єсть фірма „Патрах“ вибита.

Коси з маркою сїчкарня

з англїйскої срібної стали (Silver-Steel)

Сими косами надзвичайно **легко косити. Они подвійно загартовані, ріжуть остро, остають ся довго острими, легкі до кошеня і такі гнучні,** як найлучша, на весь сьвіт славна дамасценьска сталь. Они перетинають зелїзну бляху, не вищербуючи ся і лиш дуже мало нищать ся. Одно клепане вистарчує на кілька днїв. А виостривши раз таку косу, косити можна нею **120 до 150 кроків** і найгустїйшого вбіжа і найтвердшої гірскої трави, чим ощадить ся не лиш робочий час, но і плата за кошене, і то о **чотири, пять** або **шість разів** в порівнаню з звичайними косами, які продають ся торговцями.

Кождому, хто купить мою косу, заручаю, що кожда коса буде зовсїм така, як тут описано. Єсли коса не буде так добре косити, як я обіцюю, то в противнім разї перемінюю косу 5—6 р.

Мої коси суть так за широкі, які потрібні в нашім краю і так за довгі, яких хто потребує, і то по слїдуючій цїнї.

Довг. цїл. к. 60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115	цтм.
Цїна 1 кос. 1·00	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·70	1·80	1·90	2·00	кр.
На 5 клґ. іде 14	13	11	10	9	8	8	7	6	6	5	5	кос

Марморовий камінь до остреня коси.

Довгота стм.	18	21	22	25	вкінци звичайні брусики мармор.
Цїна за штуку кр.	30	35	38	40	16 кр.

Бабка з молотком і злр. 20 кр.

Посилка найблившою почтою лише **за готівку або посліплатою**, оплата почтова при пакетах до 5 клґр. коштує 10 кр.

При замовленю найменше 10 кіс приймає на себе половину посилки, а при замовленю 20 кіс цїлу.

При десятьох косах даю 11ту і один брусик — при 30, 4 коси і 4 брусики дармо. 30

4

ГАЛИЦКИЙ

КРЕДИТОВИЙ БАНК

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

4½% на рік.

ВЕРТГАЙМА машини до шитя

подвійно стебнуючі.

ПервоՐядний нїмецкий виріб для домового ужитку і промислу, котрий доставляю з **Віднa** до кождої місцевости в цїлій монархії.

Висок. рам. возила	зр. 35·50
Висок. рам. ручна	зр. 31·50
З човенцем перст.	зр. 49·—
30-дн. час проби	5-лїт. гвар.

Кожду машину, котра в часї проби не покаже ся дуже доброю — беру назад.

Цїнники і взори шитя на жадане посилаю.

Склад машин до шитя

ЛЮДВИК ШТРАВС

протоколована фірма

доставець тов. ц. к. урядників.

Відень IV. Margarethenstr. 12/fg

Доставлена паном машина до шитя ВЕРТГАЙМ Б. ручна, вдоволила мене вповнї, можу отже Вашу фірму кождому найгорячійше поручити. 33

Ляндеґ в Австриї нижній.
Теодора Брошік
жена ц. к. надофіцияла цлового.

16

Мужчини

При **ослабленю мужескім,** мій ц. к. упр. **ґальвано-електричний апарат,** для власного ужитку з добрим успіхом. Лїкарскі порученя. Проспект в коперті в марках 20 кр.

І. Авґенфельд,
Відень, IX., Türkenstrasse 4.

Найсильнійше, найвисше положене здроєвище сталеве на цїлім сьвітї, найвідповіднійше заведенє гидропатичне всхідної Европи при устю Дорни до золотої Бистрицї. Сезон від 1-го червня до 30-го жовтня. На послїдній стациї зелїзничій Кімполюнґ численні окавиї при кождім поїздї. Прогульки до румуньских і угорских місцевостий, возами, верхом і тратвами.

ДОРНА, Буковина.

В новім величавім домі купелевім видає ся після найновійшої системи купелї **мінеральні, сталеві, шлямові, солодові, солянкові і соснові.** Після вимогів науки урядженій відділ гидропатичний посїдає службу виобразовану в клїнїцї **проф. Вінтерніца.** Лїчене **молоком і жентицею.** Проспекта висиляє заряд здроєвий. Питаня адресувати до лїкаря здроєвого і купелевого **дра Артура Лєбель.** 29

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всїх дневників

по цїнах ориґінальних.

До

Народної Часописи, Ґазети Львівскої, і Przegląd-y

може лише се бюро анонси приймати.

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всї дневники

по цїнах ориґінальних.

Апарати фотографічні

Прибори для фотографів так фахових як аматорів

Репродукциї найкрасших образів і дїл штуки, рами, листви до рам, і т. п. предмети продає найдешевше найбільший фабричний склад апаратів і приборів фотографічних.

Львів, **ЛЮДВИК ФАЙҐЛЬ** Пасаж Гавсмана 8.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.